

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas Pirmā papildu protokola 1. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir atļauts atbilstoši Likuma Nr. 118/2010, ar ko nosaka konkrētus pasākumus, kas vajadzīgi budžetārā līdzsvara atjaunošanai, 1. panta 1. punktam par 25 % samazināt tādu darbinieku atalgojumu, kuru darba samaksu maksā no publisko tiesību subjekta līdzekļiem?
- 2) Apstiprinošas atbildes gadījumā — vai tiesības saņemt atalgojumu ir absolūtas un vai valsts attiecībā uz tām nedrīkst noteikt nekādus ierobežojumus?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2011. gada 22. jūnija spriedumu lietā T-409/09 *Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE*/Eiropas Komisija 2011. gada 14. septembrī iesniedza *Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE*

(Lieta C-469/11 P)

(2011/C 331/22)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* (pārstāvis — N. Korogiannakis, Δικηγόρος)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas rīkojumu lietā T-409/09;
- pilnībā noraidīt Komisijas iesniegto lūgumu par nepieņemamību;
- nodot lietu izskatīšanai Vispārējā tiesā, lai tā lemtu par lietas būtību;
- piespriest Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās un citus izdevumus, tai skaitā izdevumus, kas tai radušies sākotnējā procesā, pat, ja šī apelācijas sūdzība tiktu noraidīta, un izdevumus, kas radīšies šīs apelācijas sūdzības izskatīšanas laikā, ja tā tiks pieņemta izskatīšanā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz atcelt apstrīdēto rīkojumu, pamatojoties uz sekojošo:

- Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nepiemērojot Reglamenta 102. panta 2. punktu, kas paredz [procesuālo termiņu] pagarināšanu, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu, par fiksētu desmit dienu termiņu, lietās, kurās ir jānosaka Eiropas iestāžu ārpuslīgumiskā atbildība;

— Vispārējā tiesa, nepiemērojot [Reglamenta] 102. panta 2. daļu, esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes un tiesiskās drošības principus;

— Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, piekrītot, ka termiņš bija jāskaitīt no brīža, kad Komisijas pieņemtais lēmums noraidīt apelācijas sūdzības iesniedzējas piedāvājumu tika paziņots apelācijas sūdzības iesniedzējai.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 14. septembrī iesniedza Augstākās tiesas Senāts (Latvijas Republika) — SIA “Garkalns”/Rīgas dome

(Lieta C-470/11)

(2011/C 331/23)

Tiesvedības valoda — latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākās tiesas Senāts

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: SIA “Garkalns”

Atbildētāja: Rīgas dome

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 49. pants un ar to saistītais pārskatāmības pienākums interpretējams tā, ka ar pieļaujamu pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu ir savienojams tāds iepriekš publiski izsludinātā likumā lietots atklāts juridisks jēdziens kā “būtisks valsts un attiecīgās administratīvās teritorijas iedzīvotāju interešu aizskārums”, kas katrā tā ikreizējas piemērošanas gadījumā ir konkretizējams ar interpretācijas vadlīnijām, bet vienlaikus pieļauj zināmu elastību brīvības aizskāruma izvērtēšanā?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 14. septembrī iesniedza Augstākās tiesas Senāts (Latvijas Republika) — SIA “Cido Grupa”/Valsts ieņēmumu dienests

(Lieta C-471/11)

(2011/C 331/24)

Tiesvedības valoda — latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākās tiesas Senāts

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: SIA “Cido Grupa”

Atbildētājs: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Komisijas Regulas (EK) Nr. 60/2004 ⁽¹⁾, ar ko nosaka pārejas posma pasākumus cukura nozarē sakarā ar Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pievienošanu, 6. panta 3. punkta trešā daļa ir interpretējama tādējādi, ka gadījumā, ja uzņēmēja īpašumā konstatēts tāda jebkura produkta individuālais pārpalikums, ko var apzīmēt ar cukuru Regulas 4. panta 1. punkta izpratnē, uzņēmējam ir pienākums iemaksāt valsts budžetā summu, kuras aprēķinā iekļauts nevis uzņēmēja

īpašumā konstatētā konkrētā produkta (piemēram, cukura sīrupa) daudzums, bet baltā cukura daudzums (kombinētās nomenklatūras kods 1701 99 10), kas atbilst cukura saturam uzņēmuma īpašumā konstatētajam produktam?

2) Vai šāda maksājuma aprēķinā jāietver augstākais ievadmaksājums, kas piemērojams baltajam cukuram, nevis uzņēmēja īpašumā konstatētajam konkrētajam produktam?

⁽¹⁾ OV L 9, 8. lpp.